

ORZECZENIE

Warszawa, 18 czerwca 2024 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny w Warszawie w składzie:

Przewodniczący : doradca podatkowy Maciej Sadowski
(sprawozdawca)

Sędzia - doradca podatkowy Mirosław Michna

Sędzia - doradca podatkowy dr Joanna Zawiejska-Rataj

Protokolant Karolina Żebrowska

przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego: doradca podatkowy Sławomir Dymek

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2024 r.

sprawy doradcy podatkowego ..., nr wpisu ...,

po ustaleniu, że obwinionemu zarzucono popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 pkt. 1 w zw. z art. 36 pkt 1 i 3 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art. 15c Zasad Etyki Doradców Podatkowych, to jest naruszenie obowiązków zawodowych doradcy podatkowego określone prawem i niewywiązywanie się z obowiązku regularnego opłacania składki członkowskiej,

- I. na podstawie art. 437 § 1 kpk orzeka o utrzymaniu w mocy zaskarżonego orzeczenia;
- II. na podstawie art. 636 § 1 kpk kosztami postępowania odwoławczego obciąża Krajową Izbę Doradców Podatkowych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia

UZASADNIENIE

Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie orzeczeniem z 8 listopada 2023 r. uznał obwinionego winnym zarzucanego czynu tj. nieregularnie opłacał składki członkowskie na rzecz samorządu doradców podatkowych Krajowej Izby Doradców Podatkowych za okres:

- 1) Od sierpnia 2019 r. do grudnia 2019 r. (doradca podatkowy nie dokonał żadnej wpłaty)
- 2) Od stycznia 2020 r. do grudnia 2020 r. (doradca podatkowy nie dokonał żadnej wpłaty)
- 3) Od stycznia 2021 do grudnia 2021 r. (doradca podatkowy nie dokonał żadnej wpłaty)
- 4) Od sierpnia 2022 r. do września 2022 r. (doradca podatkowy nie dokonał żadnej wpłaty)

na skutek czego ... na dzień 30 sierpnia 2022 zalega z zapłatą składek członkowskich na kwotę 5341 zł, naruszając tym obowiązki zawodowe doradcy podatkowego określone prawem, jak też zasady etyki doradców podatkowych tj. popełniając przewinienie z art.36 pkt 1 i 3 ustawy o doradztwie podatkowym w związku z art.15c zasad etyki doradców podatkowych i na mocy art.64 ust 2 pkt 4 ustawy o doradztwie podatkowym wymierzył karę dyscyplinarną pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

15 grudnia 2024 r. od w/w orzeczenia obwiniony złożył odwołanie (pismo datowane na 11 grudnia 2024 r.), w którym zarzucił orzeczeniu I instancji nadużycie uprawnień procesowych oraz błędną wykładnię prawa materialnego polegającą na wadliwym przyjęciu, iż spór cywilnoprawny odnośnie prawidłowej wysokości należnych KIDP składek członkowskich stanowi jednocześnie delikt dyscyplinarny, które to stanowisko wyklucza przysługujące obwinionemu z mocy obowiązujących przepisów konstytucyjnych - prawo do sądu.

Obwiniony w odwołaniu wniósł o uchylenie wyroku I instancji i uniewinnienie , względnie zawieszenie postępowania do czasu prawomocnego zakończenia prowadzonego postępowania cywilnoprawnego (obecnie na poziomie Sądu rejonowego dla Warszawy-Mokotowa- sygn. akt II C 1760/23).

Rozpoznając niniejszą sprawę Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Doradców Podatkowych zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.79 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego. Odpowiednie stosowanie

przepisów prawa jest czynnością polegającą na stosowaniu odpowiednich przepisów bez żadnych modyfikacji, stosowaniu przepisów z pewnymi modyfikacjami oraz niestosowaniu przepisów, które ze względu na ich bezprzedmiotowość lub sprzeczność z przepisami ustanowionymi dla tych stosunków, do których miały być stosowane odpowiednio, nie mogą być w ogóle stosowane.

Sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach zaskarżenia, a jeżeli w środku odwoławczym zostały wskazane zarzuty stawiane rozstrzygnięciu- również w granicach podniesionych zarzutów, uwzględniając treść art.447 §1-3, a w zakresie szerszym w wypadkach wskazanych w art.435,art.439 §, art.440 i art.455 kpk. Sąd odwoławczy jest zobowiązany rozważyć wszystkie wnioski i zarzuty wskazane w środku odwoławczym, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zgodnie natomiast z dyspozycją art.437 §1-2 kpk po rozpoznaniu środka odwoławczego sąd orzeka o utrzymaniu w mocy, zmianie lub uchyleniu zaskarżonego orzeczenia w całości lub w części.

W ocenie niniejszego Sądu istota odwołania sprowadza się do 2 zarzutów:

1. Nadużycie przez organ sądowy uprawnień procesowych polegające na tym, że Sąd I instancji uznał odpowiedzialność obwinionego za niepłacenie składek i wymierzył adekwatną w jego ocenie karę dyscyplinarną, a w ocenie obwinionego naruszenie polegało na tym, że Sąd I instancji nie mógł tego zrobić, ponieważ przed sądem cywilnym toczy się spór cywilnoprawny w zakresie wysokości składek, która powinna obowiązywać obwinionego. Obwiniony uważa, że postępowanie dyscyplinarne jest zastraszaniem obwinionego i wywieraniem nieuprawnionego wpływu w toczącym się postępowaniu cywilnoprawnym.
2. Błędnej wykładni prawa materialnego przez Sąd I instancji polegającej na wadliwym przyjęciu, iż spór cywilnoprawny odnośnie prawidłowej wysokości należnych KIDP składek członkowskich stanowi jednocześnie delikt dyscyplinarny, które to stanowisko wyklucza przysługujące obwinionemu z mocy obowiązujących przepisów konstytucyjnych - prawo do sądu. Z uzasadnienia odwołania Sąd wnioskuje, iż obwiniony uważa, że wysokość składek powinna być ustalana w zgodzie z obowiązującym prawem, na poziomie uzasadnionym potrzebami samorządu, względnie uzależniona od sytuacji indywidualnych doradców podatkowych lub niejednakowa dla doradców podatkowych znajdujących się w różnych sytuacjach zawodowych. Wg obwinionego ma on prawo do kwestionowania wysokości składek oraz do sądowej drogi do kwestionowania ich wysokości przed sądem powszechnym.

Zdaniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego zarzuty obwinionego nie znajdują uzasadnienia pod względem faktycznym i prawnym.

Mazowiecki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w Warszawie poprawnie dokonał oceny zachowania obwinionego doradcy podatkowego i prawidłowo ustalił stan faktyczny związany z niewykonaniem obowiązku regularnego opłacania składki członkowskiej. Dokonana przez Sąd I instancji

ocena dowodów nosi znamiona oceny swobodnej zgodnej z zasadami logiki i doświadczenia życiowego.

Podstawą i zasady prowadzenia postępowań dyscyplinarnych wobec doradców podatkowych są zapisy Rozdziału 9 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (art.64 do art.80). Ustawa ta realizuje zapisy art.17 ust 1 Konstytucji RP, tj. „W drodze ustawy można tworzyć samorządy zawodowe, reprezentujące osoby wykonujące zawody zaufania publicznego i sprawujące pieczę nad należytym wykonywaniem tych zawodów w granicach interesu publicznego i dla jego ochrony.” Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie znajduje uchybień procesowych w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Dyscyplinarnym w Warszawie, a w szczególności w wyrokowaniu tego Sądu na podstawie i zgodnie z art.80 ustawy z 5 lipca 1996r., tj. w zakresie orzekania członkowie tego Sądu byli niezawisli i podlegali ustawom i zasadom etyki zawodowej. Postępowanie dyscyplinarne w I instancji nie jest uzależnione od postępowań prowadzonych przez sądy powszechne, a w związku z tym postępowanie dyscyplinarne prowadzone przeciwko doradcy podatkowemu jest samoistne i niezależne od innych postępowań.

Zarzut obwinionego dotyczący błędnej wykładni prawa materialnego jest chybiony. To nie spór cywilnoprawny, jak uważa obwiniony, odnośnie prawidłowej wysokości należnych KIDP składek członkowskich stanowi jednocześnie delikt dyscyplinarny. Deliktem dyscyplinarnym jest na podstawie art.64 ust 1 pkt 1) niewywiązywanie się z obowiązku regularnego opłacania składek członkowskich określonego w art.36 pkt 3) ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym oraz na podstawie art.64 ust.1 pkt 2) niewywiązywanie się z obowiązku przestrzegania zasad etyki zawodowej określonych w art. 36 ust 1 pkt 1) ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym w zw. z art. 15c Zasad Etyki Doradców Podatkowych. Obowiązek regularnego opłacania składki członkowskiej ten wypływa wprost z ustawy i jak słusznie wskazał Sąd Dyscyplinarny wypływa z faktu wpisu na listę doradców podatkowych i nie jest zależny od statusu doradcy podatkowego, tj. nie jest zależny czy doradca jest czynnym czy też zawiesił wykonywanie zawodu.

Obwiniony nie kwestionuje w odwołaniu ustaleń faktycznych Sądu I instancji.

Na wniosek obwinionego w dniu 11 czerwca 2024 r. Krajowa Rada Doradców Podatkowych wyraziła zgodę na rozłożenie zaległości w składkach członkowskich na raty. Zdaniem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego nie ma to wpływu na wyrokowanie, ponieważ rozłożenie na raty dotyczy zaległości naliczonych do kwietnia 2024 r. i wg karty wpłat składek w dalszym ciągu składki nie są regulowane na bieżąco, co dowodzi dalszego lekceważenia obowiązków obwinionego wobec Krajowej Izby Doradców Podatkowych.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny przyznaje, iż kara pozbawienia prawa wykonywania zawodu jest karą surową i powinna być stosowana tylko w wyjątkowych

wypadkach w odniesieniu do osób, które w sposób permanentny naruszają przepisy dotyczące wykonywania zawodu doradcy podatkowego. W przypadku obwinionego kara jest adekwatna, ze względu na jego wieloletnie naruszenie obowiązku regularnego opłacania składki członkowskiej oraz ze względu na to, że był już za takie samo przewinienie ukarany karą nagany.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrzył się również przesłanek zastosowania z urzędu art.439 kpk lub art. 440 kpk.

O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 616 § 1 pkt 1 k.p.k. oraz § 39 Regulaminu Sądów Dyscyplinarnych.

Przewodniczący

Sędzia

Sędzia